

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.311 van 20 mei 1997
in de zaak A. 69.640/VII-14.300.**

In zake : de n.v. FLORIZOONE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de burgemeester van de gemeente DE PANNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 56.

tussenkommende partij :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. FLORIZOONE op 2 juli 1996 heeft ingediend om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het
besluit van de burgemeester van de gemeente De Panne
waarbij de stopzetting wordt bevolen van iedere verdere
exploitatie en ontginning, en van om het even welke
andere vorm van werken, op de terreinen langs de
Vijverstraat te Adinkerke, kadastraal bekend gemeente
De Panne, afdeling 3, sectie E, nr. 1048;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 januari
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij,
van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de ver-
werende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die ver-
schijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat het Vlaamse Gewest met een
verzoekschrift van 17 december 1996 vraagt om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van
de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij baat aan de
Moeresteenweg te De Panne een zandgroeve uit. Bij
besluit van 30 april 1987 werd haar daarvoor door de

Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid een exploitatievergunning verleend voor de duur van vijftien jaar op de kadastrale percelen De Panne, afdeling 3, sectie E, nrs. 1047/G/10, 1068, 1068/2, 1069 en 1072.

1.2. Op 31 augustus 1987 verleent het college van burgemeester en schepenen van De Panne een bouwvergunning voor "zandwinning in ontginningsgebied + uitbreiden bestaande vijver".

1.3. Op 2 mei 1996 wordt door de Milieu-inspectie West-Vlaanderen een proces-verbaal van overtreding lastens Roger FLORIZOONE, bestuurder van de n.v. FLORIZOONE en verantwoordelijk voor de dagelijkse leiding van de vennootschap, opgesteld wegens zandontginning zonder milieuvergunning op het kadastraal perceel nr. 1048. In dat proces-verbaal wordt onder meer geacteerd :

"Langs de Vijverstraat (oostelijke zijde) te Adinkerke op het kadastraal perceel 1048 wordt een zandontginning uitgebaat zonder milieuvergunning. De zandgroeve is ca 250m lang en de breedte varieert tussen 40m langs de zijde van de Vijverstraat en 60m langs de overstaande zijde. Het terrein beslaat dus een oppervlakte van meer dan 1ha. Het zand is plaatselijk tot ongeveer 5m diep uitgegraven. Rond de groeve is een berm aangelegd van meer dan 1m hoog (zie foto's)".

1.4. Een afschrift van dit proces-verbaal wordt op 3 mei 1996 aan de n.v. FLORIZOONE gestuurd.

1.5. Op 3 mei 1996 verzoekt de afdeling Milieu-inspectie de burgemeester van De Panne "gebruik te maken van de bevoegdheden verleend krachtens artikel 31, § 1, van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de Milieuvergunning en artikel 65, § 1, van Vlarem 1".

1.6. Op dezelfde dag neemt de burgemeester van De Panne het bestreden besluit.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het faxbericht dd. 03.05.1996 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Milieu-inspectie; Op 2 mei 1996 werd door de Afdeling Milieu-inspectie proces-verbaal opgesteld lastens Roger FLORIZOONE wegens het exploiteren van een zandontginning zonder milieuvergunning langs de Vijverstraat te Adinkerke-De Panne, kadastraal bekend De Panne, Afdeling 3, sectie E, nr. 1048;

Gelet op het artikel 31, § 1, van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 65, § 1, van het Vlarem;

Gelet op het verzoek van de Afdeling Milieu-inspectie vervat in het schrijven dd. 03.05.1996 van ir. Lieven WINDELS, ingenieur - leidinggevend ambtenaar".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als eerste middel opwerpt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van de artikelen 4 en 31, § 1, van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en de artikelen 5 en 65, § 1, van het Besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (Vlarem I) en bijlage I bij Vlarem I, o.a. rubriek 18, uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag alsmede uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel,

doordat, de burgemeester in het bestreden besluit overweegt : 'Op 2 mei 1996 werd door de Afdeling Milieu-inspectie proces-verbaal opgesteld lastens Roger FLORIZOONE wegens het exploiteren van een zandontginning zonder milieuvergunning langs de Vijverstraat te Adinkerke-De Panne, kadastraal bekend De Panne, Afdeling 3, sectie E, nr. 1048', en daarbij de stopzetting beveelt van iedere verdere exploitatie en ontginning op het perceel gekend onder nr. 1048, hoewel op het perceel 1048 enkel een zanddepot wordt aangelegd, en geenszins aan ontginning wordt gedaan, terwijl, overeenkomstig artikel 31, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 65, § 1, Vlarem I, de burgemeester de stopzetting van de activiteiten enkel kan bevelen wanneer hij vaststelt dat een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd,

en terwijl, voor het aanleggen van een zanddepot voor de tijdelijke opslag van zand, geen milieuvergunning is vereist, nu deze activiteit niet voorkomt op de lijst van de vergunningsplichtige inrichtingen, als bijlage I gevoegd bij Vlarem I,

zodat, de bestreden beslissing, door op grond van artikel 31, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 65, § 1, Vlarem I de stopzetting te bevelen van activiteiten die niet vergunningsplichtig zijn, geen juridische noch feitelijke grondslag heeft en de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt.

Toelichting.

1. Verzoekende partij beschikt over een exploitatievergunning van 30 april 1987 verleend door de minister van economie en werkgelegenheid voor een periode van 15 jaar, hetzij voor een periode tot en met 29 april 2002.

Het betreft een exploitatievergunning voor de ontginning van de groeve in open lucht op de percelen nrs. 1047B8, 1067A, 1068, 1068/2, 1069 en 1072 (deel). Op deze percelen werd reeds zand gewonnen door middel van scheppers.

Nu is verzoekende partij van deze oppervlakteontginning overgeschakeld naar diepteontginning.

2. De exploitatievergunning betreft niet het perceel nr. 1048, waar verzoekende partij een zanddepot aanlegt voor het opgespoten zand conform de bouwvergunning d.d. 31 augustus 1987.

Dit zanddepot wordt opgebouwd met stabiele dijken en op een stabiele ondergrond. De bovenliggende teelaarde en kleispecie worden afgegraven en in de dijken verwerkt. De slappe grondspecie en de tussenliggende onstabiele grondlagen, zoals veen en turf die zich op kleine diepte bevinden onder de afgegraven bovenlaag, dienen vooraf verwijderd te worden omwille van de stabiliteit en de noodzaak later met vrachtwagens op het depot te kunnen rijden. De lagen turf en veen worden gestockeerd om later de

oorspronkelijke bovenlaag te herstellen met de grond van de dijken waarin de veen en turf terug worden verwerkt.

In casu werden reeds dijken van +/- 2 meter boven het maaiveld aangelegd en werden afgravingen van tussen 1, 2 en 5 meter onder het maaiveld uitgevoerd, waarbij de lagen turf en veen werden afgevoerd en de tussenliggende zandspecie ter plaatse blijft om verwerkt te worden.

Op het perceel nr. 1048 wordt dus geenszins aan zandwinning gedaan.

3. De beschrijving in het P.V. van 2 mei 1996 van het perceel nr. 1048, is duidelijk de beschrijving van een zanddepot, nl. een uitgegraven perceel, waarvan de slappe grondspecie en de tussenliggende onstabiele lagen zijn verwijderd over een diepte van 2 meter, omringd door dijken van eveneens ongeveer 2 meter.

Ook de foto's die concludante voegt, tonen duidelijk een zanddepot en geen zandwinning.

4. Voor de werken aan het zanddepot dient verzoevende partij niet over een milieuvergunning te beschikken overeenkomstig de lijst van vergunningsplichtige inrichtingen, gevoegd bij Vlarem I.

Immers, noch in de lijst der vergunningsplichtige inrichtingen van het ARAB, noch in de lijst der vergunningsplichtige inrichtingen van het Vlarem I, komt een rubriek voor waarin voor de tijdelijke opslag van zand een exploitatie- en/of milieuvergunning wordt opgelegd.

De rubriek in bijlage I van Vlarem I waar het P.V. van 2 mei 1996 naar verwijst, is rubriek 18 en luidt als volgt :

'Groeven en graverijen.

groeven en graverijen, uitgravingen van de industriële winning van steen, zand, grind, klei, e.d., met een totale, voor winning bestemde oppervlakte :

1° kleiner dan 1 ha	2	E, 0
2° van 1 ha en meer	1	E, 0'

Hieruit blijkt dat voor het louter aanleggen van een zanddepot voor de tijdelijke opslag van het opgespoten zand in afwachting dat het afgevoerd wordt naar de werven, geen milieuvergunning is vereist.

5. Besluit : De burgemeester kan op basis van artikel 31, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 65, § 1, Vlarem I, niet wettig de stopzetting van de activiteiten op perceel nr. 1048 bevelen, nu verzoekende partij voor het louter aanleggen van een zanddepot voor de tijdelijke opslag van zand op dit perceel, overeenkomstig de lijst der vergunningsplichtige inrichtingen, als bijlage I gevoegd bij Vlarem I, over geen milieuvergunning dient te beschikken.

Bijgevolg heeft het bestreden besluit geen juridische grondslag, nu de verwijzing naar artikel 31, § 1 niet kan worden aangenomen, en geen feitelijke

grondslag, nu op het perceel nr. 1048 niet aan zandwinning wordt gedaan maar een zanddepot wordt ingericht";

Overwegende dat de verwerende partij repli-
ceert :

"Gelet op het gedetailleerde feitenrelaas zoals in § 1 hierboven is uiteengezet, blijkt minstens prima facie dat :

- . op het perceel gekend onder nr. 1048 aan ontginning van zand werd gedaan en niet aan het louter aanleggen van een zanddepot;
- . dat het betrokken perceel een oppervlakte heeft die groter is dan 1 ha;
- . dat het uitbaten van een zandgroeve, groter dan 1 ha, vergunningsplichtig is;
- . dat verzoekende partij NIET over enige vergunning beschikt ten aanzien van perceel nr. 1048;
- . dat op regelmatige wijze de overtreding van artikel 4 van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning werd vastgesteld door de verbaliserende ambtenaren; (...)

2.1.2.1 De bestreden beslissing, die ondermeer is genomen gelet op het proces-verbaal van 2 mei 1996 door de Afdeling Milieu-inspectie lastens FLORIZOONE wegens het exploiteren van een zandontginning zonder milieuvergunning langs de Vijverstraat te Adinkerke-De Panne, kadastraal bekend De Panne, Afdeling 3, sectie E, nr. 1048, schendt derhalve prima facie niet de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen, en bezit daarentegen prima facie de rechtens vereiste juridische en feitelijke grondslag";

Overwegende dat de tussenkomende partij
stelt :

"1.2. Uit het door de Burgemeester van De Panne neergelegde administratieve dossier en uit de door tussenkomende partij bijgevoegde stukken, blijkt ontegensprekelijk dat op het betrokken perceel aan zandontginning werd gedaan.

Overigens heeft verzoekende partij vanaf 28 maart 1996 en vooral in de eerste week van april 1996 circa 4000m³ zand geleverd voor de aanleg van de A 18, afkomstig van haar wingebied 'Garzebekeveld', waarin het perceel nr. 1048 is gelegen en wat meteen de afgravingen tot op een diepte van 5 meter op het betrokken perceel verklaart.

1.3. Uit voorgaande blijkt dat het middel kennelijk elke feitelijke grondslag mist. Verzoekende

partij exploiteerde een zandwinning zonder enige exploitatie- of milieuvergunning en zonder bouwvergunning";

3.1.2. Overwegende dat in de huidige stand van het geding de verzoekende partij de bovenvermelde vaststellingen van de milieu-inspectie, opgenomen in een proces-verbaal waarvan de regelmatigheid niet wordt betwist, niet ontkracht; dat derhalve aangenomen lijkt te moeten worden dat de verzoekende partij op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit zonder de vereiste milieuvergunning een zandgroeve van meer dan 1 ha uitbaatte; dat het middel bijgevolg niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat het tweede middel in essentie als volgt is geformuleerd :

"Tweede middel, genomen uit de schending van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de schending van de artikelen 31, § 1 e en 33, § 1, van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 65, § 1, van het Vlarem I, uit de afwezigheid van de rechte vereiste feitelijke en juridische grondslag en uit schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel,

doordat, het bestreden besluit zich ertoe beperkt te verwijzen naar een niet nader gekende telefax d.d. 3 mei 1996 van de milieu-inspectie, naar het P.V. van 2 mei 1996 en naar een niet gekend schrijven d.d. 3 mei 1996 van de leidinggevende ambtenaar met een niet nader gekend verzoek,

terwijl, elke administratieve beslissing afdoende en uitdrukkelijk moet zijn gemotiveerd en zodoende een eigen redengeving moet bevatten opdat de betrokkene met kennis van zaken kan nagaan welke de motieven zijn van het stopzettingsbevel, en artikel 33 van het Milieuvergunningsdecreet een specifieke motiveringsplicht oplegt voor de dwangmaatregelen van de bevoegde ambtenaren of de burgemeester,

en terwijl, de burgemeester ambtshalve of op voorstel van de krachtens artikel 29, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet aangewezen ambtenaren, de stopzetting 'kan' bevelen wanneer hij vaststelt dat 'een vergunningsplichtige inrichting zonder vergun-

ning wordt geëxploiteerd', zodat de motivering van een stopzettingsbevel minstens dient aan te geven dat het bedrijf vergunningplichtig is en op grond van welke indelingsrubriek, dat de vergunning ontbreekt en waarom de maatregel zich opdringt,

zodat, het bestreden besluit, door de stopzetting te bevelen van iedere verdere exploitatie en ontginning op het perceel nr. 1048, zonder motivering, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt";

dat het zeer breedvoerig wordt toegelicht;

Overwegende dat de verwerende partij repliceert :

"2.2.3.1. Het PV van 2 mei 1996

Het staat buiten kijf dat het proces-verbaal van 2 mei 1996 op 03 mei 1996 aan verzoekende partij per aangetekend schrijven werd verzonden, zodat de facto en de iure verzoekende partij op de hoogte was en is van de concrete juridische en feitelijke gegevens die zowel aan het proces-verbaal als aan de bestreden beslissing, via dit proces-verbaal, ten grondslag liggen, ondermeer op volgende vlakken :

- . de aard van de inrichting : zandontginning
- . de vergunningstoestand : geen milieuvergunning
- . de vaststellingen : zie § 1.8. supra evenals A.D., stuk Nr. 5, pagina 2 e.v.;
- . de nadelen voor het milieu : erg kwetsbaar gebied, beïnvloeding van het grondwaterpeil en verzilting van de watervoerende laag;
- . rubrieken van VLAREM, bijlage 1 aan Vlarem 1 : rubriek 18;
- . de vastgestelde overtreding : in overtreding met art. 4 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De burgemeester, die vanzelfsprekend kennis heeft van de door het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven procedure in artikel 30, § 2 (kennisgeving van het proces-verbaal binnen vijf werkdagen na vaststelling van de overtreding), voldoet aan de vereisten van de wet uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen door uitdrukkelijk te verwijzen naar dit proces-verbaal en aldus de erin opgenomen vaststellingen tot de zijne te maken in het raam van de bestreden beslissing.

Het doel van de motiveringsplicht, voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 bestaat erin dat de rechtszoekende weet waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen. In het arrest DE WAELE nr. 40.030 van 15 juli 1992 overweegt uw Raad dat wanneer verzoeker niet betwist dat hij in kennis werd

gesteld van het advies waarnaar de beslissing verwijst, hij moet geacht worden de inhoud van dat advies te kennen en mocht de tegenpartij er zich toe beperken in de bestreden beslissing te verwijzen naar de in het advies aangevoerde motieven.

De burgemeester stelt terzake vast dat het middel genomen uit de eis van formele motivering doet blijken dat verzoekende partij de motivering van de door hem bestreden beslissing kent, en derhalve niet valt in te zien hoe hij zich nuttig op de ontstentenis van formele motivering kan inroepen (Arrest STIENLET, Nr. 41.477 van 22 december 1992).

In casu betwist verzoekende partij niet dat hij de inhoud van het proces-verbaal van 2 mei 1996 kent, proces-verbaal dat hem door de verbalisanten aangekend werd toegezonden, zodat de bestreden beslissing door de verwijzing ernaar, afdoende gemotiveerd is voor alle aspecten die in dit proces-verbaal zijn vermeld.

Ondermeer is het verzoekende partij aldus perfect mogelijk op grond van de door hem gekende motivering, in het bijzonder op het vlak van de aard van de inrichting (zandontginning), van de vastgestelde vergunningsplicht, van de verrichte feitelijke en materiële vaststellingen en van de vastgestelde overtreding, uit te maken of zij met kennis van zaken in rechte zal optreden tegen de bestreden beslissing of niet, zodat ook deze finaliteit van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is voldaan (Arrest NV Syndicaat MACHIENSTEEN, Nr. 43.154 van 3 juni 1993).

De burgemeester van de gemeente DE PANNE besluit dan ook dat de bestreden beslissing de feitelijke en juridische gronden doet kennen waarop ze is gesteund en die haar kunnen verantwoorden, zodat dan ook aan de motiveringsplicht voldaan.

2.2.3.2. De brief en fax van 03 mei 1996

Gelet op de opmerkingen geformuleerd in § 1.1.2.1. is de kritiek van verzoekende partij ten aanzien van dit stuk Nr. 7 (A.D) niet langer dienend noch terzake.

In ieder geval is een bevel of zelfs een verzoek (zoals in casu) van een toezichthoudende ambtenaar geen noodzakelijke vereiste en kan de burgemeester ambtshalve de betrokken dwangmaatregel treffen.

In de hypothese van de exploitatie van een inrichting zonder vergunning, zoals in casu, kan de burgemeester autonoom, op eigen gezag, de maatregel tot stopzetting van de bedrijfsactiviteiten, verzegeling en onmiddellijke sluiting nemen (zie R.v.St., FUNTASTIC, nr. 42.524, 1 april 1993, T.M.R., 1993, 235).

De beoordeling en de beslissing van de burgemeester om in de gegeven omstandigheden al dan niet tot het treffen van de stopzettingsmaatregel over te gaan, behoort tot de discretionaire bevoegdheid en vrije appreciatie van de burgemeester.

In de gegeven omstandigheden in concreto heeft verzoekende partij geenszins aangetoond dat het gegeven stopzettingsbevel manifest onredelijk of onevenredig zou zijn, quod non. De omvang van de vastgestelde overtreding spreekt terzake voor zich (zie ondermeer A.D., stukken Nr. 6 en 9).

2.2.3.3. De burgemeester van de gemeente DE PANNE heeft in deze zijn verantwoordelijkheid opgenomen en als vertegenwoordiger van het hoogste gezag op lokaal vlak aldus borg gestaan voor de naleving van de wetten en de besluiten, ook deze die betrekking hebben op de bescherming van een gezond leefmilieu en de beveiliging van de leefomgeving";

Overwegende dat de tussenkomenende partij stelt :

"2.1. In het tweede middel wordt in hoofdzaak de schending van de motiveringsverplichting aangevoerd en de miskennis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. Het is duidelijk dat de Heer Burgemeester van De Panne door in het bestreden besluit uitdrukkelijk te verwijzen naar het proces-verbaal van 2 mei 1996 van de Heer Marc De Vos, ambtenaar bij de Afdeling Milieu-Inspectie, Buitendienst West-Vlaanderen, dat met een ter post aangetekende brief op 3 mei 1996 aan verzoekende partij werd betekend, de hierin geacteerd vaststellingen tot de zijne heeft gemaakt en dat verzoekende partij kennis had van de motieven op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, zodat verzoekende partij met kennis van zaken kon oordelen al dan niet in rechte tegen de bestreden beslissing op te treden.

2.3. De vaststelling dat een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd is een voldoende motief opdat de Burgemeester de dwangmaatregelen in de zin zoals bedoeld in artikel 31, § 1, van het Milieuvergunningsdecreet kan bevelen.

Wanneer, zoals in casu, geen enkele vergunning voor handen is en er geen andere activiteiten op het terrein worden uitgevoerd dan vergunningsplichtige, waarvan de stopzetting zich opdrong, is het stopzettingsbevel als de minst ingrijpende dwangmaatregel als de meest evidente te beschouwen.

Met een stopzettingsbevel wordt overigens alleen de eigenlijke niet-vergunde vergunningsplichtige activiteit getroffen, en niet de inrichting in zijn geheel of de toestellen die voor deze activiteit worden aangewend en elders of voor andere doeleinden inzetbaar kunnen zijn.

In die zin was geen bijzondere motivering voor de keuze van deze dwangmaatregelen geboden";

3.2.2. Overwegende dat ook dit middel niet ernstig is om volgende redenen.

3.2.2.1. Uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt duidelijk waarom de stopzetting van de exploitatie door de verwerende partij werd bevolen, nl. "wegens het exploiteren van een zandontginning zonder milieuvergunning" op het perceel in kwestie. Dergelijke vaststelling lijkt geen nadere motivering te behoeven. De motieven van die motieven hoeven niet te worden vermeld, temeer het een puur feitelijke vaststelling betreft.

Evenmin lijkt te zijn aangetoond dat het bestreden besluit diende te vermelden onder welke indelingsrubriek de betrokken activiteit valt. De verzoekende partij wist immers zowel uit de aanhef van het bestreden besluit als uit het voorafgaand proces-verbaal van de milieu-inspectie dat hetgeen haar verweten werd de uitbating van een vergunningsplichtige zandontginning was.

Voorts toont de verzoekende partij niet aan dat de door haar ingeroepen rechtsnormen inhouden dat de verwerende partij afzonderlijk diende te motiveren waarom "er terzake een vergunningplicht zou bestaan". Dit vergt immers geen discretionair oordeel van de overheid.

3.2.2.2. In dit verband lijkt het zonder belang te zijn dat het vermelde faxbericht en de brief van 3 mei 1996 niet aan verzoekster bekend waren, nu dit bericht noch die brief haar rechtstreeks aanbelangden en bovendien de gegevens die erin worden vermeld eveneens voorkomen in het haar wel bekende, eveneens in de aanhef van het bestreden besluit vermelde proces-verbaal van 2 mei 1996.

3.2.2.3. De verzoekende partij toont in de huidige stand van het geding evenmin aan dat de ingeroepen rechtsregelen en -beginselen vereisen dat de verwerende partij naast het waarom van het opleggen van een dwangmaatregel, in casu ook nog eens afzonderlijk de keuze van de maatregel formeel had dienen te motiveren.

Dit klemmt des te meer nu de ter zake opgelegde dwangmaatregel haar niet zwaarder lijkt te treffen dan het geval zou zijn met één van de twee andere die artikel 31, § 1, van het milieuvergunningsdecreet vermeldt.

3.2.2.4. Voor het overige herhalen het middel en de toelichting erbij in wezen het eerste middel, dat hierboven als niet ernstig werd verworpen.

3.3. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van het Vlaamse Gewest in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de HH. D. VERBIEST,
R. STEVENS,
Mevr. A. TRUYENS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.